

En fruktbar ørkenkunst

Teaterdirektør ved Rogaland Teater, Ellen Math Henrichsen.

SSO spilte korona-vennlige konserter i sommer.

ANDERS MINGE

UTSTILLING: Svært severdig, skriver Trond Borgen om denne utstillingen.

Trond Borgen

Rogaland kunstsenter:

Line Anda Dalmar, Christine Hansen, Ørkendveling, diverse medier. T.o.m. 29. november.

Sjelden har jeg sett ørkenen mer fruktbar enn i Line Anda Dalmar og Christine Hansens utstilling i Rogaland kunstsenter. Kunstnerisk fruktbar. I løpet av seks ukers feltarbeid i Death Valley og Joshua Tree i California, og i tiden etterpå, har de produsert et overflødigshorn av en utstilling. Den rommer forestillinger og fysiske manifestasjoner både om ørkenens egenart og om kunstens. Av den tørre sand, av den varme stein gror det frodig kunst.

Det er ikke mulig å se utstillingen uten at den farges av kunstsenterets forrige, kalt Skaus i regi av Håvard Sagen, Mari Kolbeinson og Markus Bråten: modellen av kunstsenterets galleri, i tilnærmet full størrelse, ble reist som en bygning ved Tou Scene. I fire faser skulle innbudte kunstnere bygge på hverandres inngrep så installasjonen endret karakter for hver gang. Kanskje trodde man at også dette prosjektet befant seg i ørkenen, siden det ikke ble tatt høyde for stavangerregnet.

Bygningen lekket som en sil og ble etter hvert en ruin beleiret av miserabel mugg.

Godt, da, å fortrekke til den tørre ørkenen, så jeg slipper å vade gjennom gjørme og skli på vannglatte, mugne golv.

opplever jeg noe langt mer interessant: en slags kontinuerlig bevissthets-strøm som renner ut av ørkenens sand og inn i galleriet, og som viser oss to kunstnere som oppdager at ørkenen rommer så mye mer enn tørr intethet uten liv.

Ørken og kunst dobler seg

Dalmar og Hansens tilnærming til ørkenen er direkte og konkret; hands-on, der og da – innsamling av sand-, grus- og planteprøver; fotografering av det alminnelige og det særegne; oppdaging av merkelige mønstre som kunne gjenskapes som tresnitt. Og videre bearbeiding av inntrykk og sirlig ordning av data, og bruk av gammel teknologi, bl.a. den gamle fotografiske teknikken cyanotypi, nå montert som objekt på golv og vegg. Resultatet er en utstilling som verken er banebrytende i teknikker eller innhold, men som akkumulerer en mengde inntrykk og som gir meg en opplevelse av ørkenen som også dobler seg til en variert, omfattende og grundig opplevelse av kunsten og dens virkemidler.

For når den teksten som følger utstillingen, peker på at den handler om hvordan vi observerer landskapet, hvilke metoder vi bruker, og hvordan dette påvirker vår oppfatning av landskapet, skal vi ikke glemme at dette også gjelder oppfatningen av måten vi oppfatter selve kunsten på. Her er ikke mye kunst skapt for evigheten, lekke prydgjenstander; snarere

Kunstnerisk skattkiste

En asfaltvei har sprukket opp, og revnene er fylt med asfalt i mørkere lød. Jeg ser det i ett av fotografiene, og jeg kjenner igjen dette underlige mønstret i et kjempesvært tresnitt, eller treskurd, som ligger på golvet og peker mot fotografiet det er et ekko av. Slik raffinerer Dalmar og Hansen inntrykkene sine gjennom en enkel, treffende metamorfose. Lignende ting ser jeg overalt i utstillingen; den både henter inn biter av ørkenen i galleriet, helt konkret, og den abstraherer og omformer ørkenen til en kunstnerisk skattkiste av verdi både for tanken og for øyet.

For to år siden viste Anna Ihle resultatet av sitt feltarbeid i samme galleri, også det med en stram og flott kunstnerisk form. Dalmar og Hansen følger opp, like sterkt, med sitt feltarbeid. Og de viser også et fellesskap, en interessant og givende deling av kunstprosjektet hvor hver gir avkall på sin signatur, hvor enkeltkunstnerens ego viskes ut til fordel for det samlede kunstuttrykket. To blir til én, og dette blir til en utstilling som er svært severdig.

Dalmar og Hansens tilnærming til ørkenen er direkte og konkret; hands-on, der og da.

Line Anda Dalmar, Christine Hansen, «Ørkendveling, feltarbeid», cyanotypi på papir

TROND BORGEN

Stavanger Symfoniorkester (SSO) vil trolig få 94 millioner over statsbudsjettet.

Det er en total økning på rundt 5,5 millioner fra fjoråret. Som inkluderer:

- De ekstraordinære bevilningene på 3,24 millioner som orkesteret har fått i koronahjelp.
- En økning i driftstilskuddet på 2,3 prosent, mot 2,7 prosent i fjor.

I tillegg har de fått 300.000 kroner for å sette opp en utendørs-konsert.

– Vi er veldig glade for at stimuleringspengene, de så vi ikke komme. Vi er også glade for at det tilbys ordninger for kulturlivet og håper disse blir opprettholdt slik at vi fortsatt har et bredt kulturtilbud når dette er over, sier Cecilie Christ, kommunikasjons-sjef i SSO.

Samtidig som de ekstra millionene gjør godt for orkestret budsjetteres det nå med et frafall på 2/3 av billettinntektene i 2021. I 2020 var billettinntektene budsjettet til 10,3 millioner kroner.

Får ikke teaterbygg-penger

Regjeringen foreslår å gi 5,3 millioner kroner i ekstra midler til Rogaland Teater for å kompensere for koronatap i 2021.

Teateret jubler og forteller at dette gjør det mulig for teatret å opprettholde et bredt tilbud også i 2021.

I tillegg til de 5,3 millionene får

teateret 1,48 millioner i lønns- og prisvekst.

Dog, teateret trenger også penger til nybygg eller totalrenovering for å sikre fremtiden. Midler til dette er ikke satt av i statsbudsjettet. Det var heller ikke tilfellet i fjor.

– Ved hjelp av støtten på 2 millioner kroner fra Sparebankstiftelsen SR-Bank i 2019, har vi likevel midler til å videreføre prosjektet med nytt teaterhus, også i 2021, skriver teaterdirektør Ellen Math Henrichsen i en pressemelding.

13,2 millioner i koronahjelp

De offentlig finansierte kulturinstitusjoner i regionen som faller utenfor stimuleringsordningene som er etablert for kultursektoren får økte tilskudd over statsbudsjettet.

Dette gjelder:

- Rogaland Teater (5,3 millioner kroner)
- Stavanger Symfoniorkester (3,2 millioner kroner)
- Haugesund Teater (620.000 kroner)
- Opera Rogaland (210.000 kroner)
- Dalane Folkemuseum (65.000 kroner)
- Haugalandmuseet (130.000 kroner)
- Jærmuseet (1,75 millioner kroner)
- Museum Stavanger (1,8 millioner kroner)
- Ryfylkemuseet (75.000 kroner)